

Tanári beszámoló – La Palma

2024 február 3-án, szombaton hajnalban indultunk Budapestről La Palma szigetére. 6 tanulót kísértem, 4 fitness-wellness instruktort és 2 idegenvezetőt. Hosszú repülőút után kora délután érkeztünk a szigetre, ahol fogadó iskola koordinátora már várt ránk. Autóval elvittek minket a szállásra, útközben megmutatták, hol található az iskola, ahová hétfőn egy alkalommal be kell majd mennünk, illetve minden szükséges információval elláttak minket. A szálláson berendezkedtünk, megismerkedtünk a kollégium vezetőjével, aki az étkezéssel kapcsolatos tudnivalókat mondta el nekünk. Az esti órákban ismerkedős-beszélgetős közös sétára mentünk a belvárosba, ami a szálláshelytől gyalogosan körülbelül egy órányira volt. Aznap este már a szálláson vacsoráztunk, ekkor fektettük le a szabályokat a kint tartózkodás idejére. Kértem a tanulóktól, hogy – a munkaidejükhöz igazítva – amíg kint vagyok velük, mindennap legyen minimum egy, de inkább több közös étkezés, egy közösségi média csoportban osszunk meg egymással minden lényeges információt (pl. buszok menetrendje), és természetesen tartsák be a házirend előírásait, hiszen az Erasmus program alatt nemcsak dolgoznak, hanem iskolánkat is képviselik. A vasárnapi nap szabad volt, így reggeli közben megbeszéltük, a tanulók miket szeretnének feltétlenül megnézni a szigeten, majd ennek megfelelően közösen felfedeztük az óvárost, valamint megkerestük azokat a csomópontokat, ahonnan a buszok, hajók indulnak. A nap folyamán érezhető volt, hogy a 14-es fitness tanulók összeszokott csapatot alkotnak, az idegenvezetők azonban még alig ismerik egymást, így a velük töltött időszak alatt igyekeztem nagy hangsúlyt fektetni a csapatépítésre, közös időtöltésre.

A hétfő délelőttöt a fogadó iskolában töltöttük, ahol az adminisztrációs feladatok ellátása mellett megismerkedtünk az intézménnyel, képzési kínálatával, oktatási rendszerével. Bepillantást nyerhettünk a fitness, vendéglátós, autószerelő tanulók óráiba és tevékenységébe is, valamint megnéztük a gyakorló termeket is. A dolgozók felhívták a figyelmünket a szigeten a közeljövőben megrendezésre kerülő rendezvényekre, a karneválra és a következő heti Los Indianosra is. Aznap délután megkerestük a diákok gyakorlati helyét is, hogy másnap időben tudjunk elindulni az egyes helyszínekre.

A keddi nap volt a diákok első, munkával töltött napja. Az idegenvezetők a kikötőben egy hajózási cégnél dolgoztak, ahol fogadniuk kellett a hajókon érkező turistacsoportokat, valamint visszafelé koordinálni a felszállásukat. Első nap megkapták a munkabeosztásukat és ütemterveket, melyekhez igazodva később egyeztetni lehetett a szálláson, ők mikor tudnak ott

enni, és mikor kell elvitelre készíteniük az ennivalót. A tanulók munkájára a gyakorlati idő alatt nem volt panasz, úgy érezték, kellőképpen beleláttak egy ilyen vállalkozás tevékenységébe. Külön előnyként említhető, hogy több alkalommal részt vehettek a csoportoknak szervezett programokon, így szinte minden olyan pontjára eljutottak a szigetnek, ami a turisták körében népszerű és érdekes.

Aznap a fitness tanulók is megkezdték a gyakorlatukat a konditeremben. Ők „szabadabbak” voltak, hiszen nem kötött időbeosztás alapján kellett dolgozniuk. A feladatuk az volt, hogy mindennap legalább kétórát töltsenek a teremben, és lehetőleg minél több csoportos órán vegyenek részt és szerezzenek tapasztalatot. A hétvégék pihenők voltak, de a terem vezetősége jelezte a tanulóknak, hogy szükség esetén másik napra is kérhetnek pihenőt, csak jelezzék feléjük, mi a hiányzásuk oka. Ez az engedékenység annak volt köszönhető, hogy a legutóbbi vulkánkitörés következményeitől még mindig szenved a sziget, jóval kevesebb turista tért vissza, ami a bevételek kiesését és csökkenését eredményezte, így számukra jelenleg fontosabb, hogy aki ott tartózkodik, legyen az turista vagy Erasmus programon részt vevő diák, vigye a sziget jó hírét a közösségi médiában fényképeken, bejelentkezéseken keresztül. Örültem, hogy diákjaink ezzel a lehetőséggel nem éltek vissza, a feladataik teljesítése után utaztak, kirándultak csak.

A kint töltött napjaim alatt néhány nehézséggel is szembesültünk, melyeket azonban sikerült megoldani. Legnagyobb problémaként említhető, hogy a szigeten nem beszélnek jól angolul, annak ellenére, hogy a turizmus az egyik fő bevételi forrásuk. Ez néha megnehezítette a tájékozódást, de különösen a kollégiumi konyhán az egyeztetést. Több napba telt, mire sikerült véglegesíteni az étkezési rendszert (a két társaság más időbeosztásával és ételintoleranciáival kapcsolatos információk a konyhán dolgozók között nem áramlottak megfelelően). A nehézségek megoldásában sokat segített, hogy az egyik tanuló folyékonyan beszél spanyolul, s bár más dialektust használt, többnyire megértették egymást a helyiekkel. A másik nagyobb nehézség a tömegközlekedés kiszámíthatatlansága, hiszen nem minden buszmegállónak van neve, és nincs mindenhol kiírva, mikor, milyen busz közlekedik arra, és merrefelé. Hasznosnak tartottam, hogy az első napokban sokat utaztunk a tanulókkal együtt, így mikor a későbbiekben külön-külön kellett közlekedniük, már mindenki tudta, hogyan juthatnak el a célhelyekre.

Az ott töltött időm végén került megrendezésre a sziget legnagyobb karneválja, melyen így a diákokkal együtt tudtam részt venni. Délelőtt az óvárosban mindenki parókát öltött (mi is beszereztünk egyet-egyét), és egy közös futáson vettünk részt. Mindeközben adománygyűjtés zajlott a sérült gyermekeket nevelő családoknak, melyekhez az iskolából megkaptuk a

szükséges papírokat, így mindenki pénztárcájához mérten adakozhatott. Az estét az óváros szinte minden szegletében felállított színpadokon koncertek zárták, ami hatalmas élményt jelentett mindannyiunknak.

A hazautazásom reggelét még a tanulókkal töltöttem, akik elmondták, milyen programokat szeretnének szervezni a következő hetekben, illetve azon a hétvégén. Azt gondolom, a kint töltött hét számomra is rengeteg emlékezetes pillanatot, élményt adott, hiszen csodás helyeken járhattam. Láttam vulkánokat, banánültetvényeket, jártam a sziget legdélebbi pontján, és egy rövid hajós kirándulás során delfinekkal is találkozhattam. A tanulókat pedig lelkes, kedves, tisztelettudó fiatalokként ismertem meg, akik azóta is gyakran odajönnek beszélgetni hozzám. Boldog vagyok, hogy részt vehettem ezen az Erasmus programon!

Orosz Beáta